

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Dia del Seminari

Un any més celebrem el Dia del Seminari. El lema escollit per a la campanya d'enguany és: «Pastors missioners». Als sacerdots se'ls anomena amb tota raó pastors de l'Església perquè participen de l'únic sacerdot de Crist, Bon Pastor, i ja que són enviats per ell, esdevenen missioners en una Església que és del tot missionera. La nota fonamental de la vida del sacerdot és posar Jesucrist al centre de la seva existència. Ha estat cridat per ell, és conscient que és el Senyor qui té la iniciativa, que és Déu qui el constitueix pastor i missioner. La missió pastoral no és una tasca purament humana, sinó que brota de la voluntat de Déu i demana la col·laboració de la persona que és cridada.

Per això la vida del sacerdot està constantment referida al Senyor i en ell troba el seu sentit, la seva força i la gràcia per a portar a terme la tasca encomanada. Ha rebut una missió que ha de complir en el seu nom, deixant en segon pla qualsevol interès personal. La seva força es troba en la plena consciència de ser impulsat per Crist mateix i que, per més grans que siguin les dificultats, la força de Crist es fa present en la seva feblesa.

Per a poder dur a terme la missió encomanada és imprescindible la vivència d'una unió profunda amb Crist. Una unió que és tan intensa que el porta a dir com sant Pau: «per a mi viure és Crist» (Flp 1, 21) i «la vida que ara visc ja no és la meua; és Crist que viu en mi» (Gal 2,20). Des d'aquesta unió amb Crist podrà viure una

entrega total a Déu i als germans. Farà del servei a Déu i als altres l'eix central de la seva existència, oferint del tot la seva vida, gastant-se i desgastant-se pels germans. Complirà la missió encomanada amb fidelitat fent-se tot amb tots, per a guanyar-ne alguns, sigui com sigui (cf. 1Cor 9,22).

El sacerdot, doncs, no actua per iniciativa personal, ni en virtut d'uns poders propis, sinó com a missatger de Crist. En tant que és enviat, no s'anuncia ell mateix, sinó aquell que l'envia. Té consciència profun-

da de ser administrador dels misteris de Déu, un col·laborador de l'obra de Déu; per això anuncia el missatge del seu Senyor amb fidelitat i coherència, tant si se'l vol escoltar com no. Per a complir la seva missió ha de proposar, exhortar, motivar, i en altres ocasions corregir, implicant-se sempre amb intensitat en el combat de la fe, combinant la mansuetud i la humilitat amb la fermesa en les conviccions, sense caure mai en el desànim, i posant caritat en la seva vida i el seu treball.

En els nostres temps, també és molt important que prediqui amb valentia i sense ambigüitats. Aquesta és una característica essencial en la missió evangelitzadora: parlar amb coratge, amb llibertat i sense por. I al mateix temps tenir una confiança absoluta en la providència, portant a terme la missió amb senzillesa, manifestant la seva ferma seguretat en l'amor de Déu, ja que tot i les dificultats que es puguin trobar, res no ens podrà separar de l'amor de Crist.

Necessitem sacerdots que siguin pastors i missioners. Dono gràcies a Déu pel nostre presbiteri i pel nostre Seminari, per totes les persones que al llarg de la història de la nostra jove diòcesi es dediquen a l'acció pastoral i missionera; seguim caminant com a família diocesana, treballant per a ser sal, llum i ferment enmig de la nostra societat i animo tots els diocesans a continuar col·laborant generosament amb el nostre Seminari i amb els seminaristes que s'hi formen.

ENTREVISTA

DIÒCESI DE TERRASSA † JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Contra la fam

MIREIA ANGERRI FEU

La nova presidenta-delegada de Mans Unides a Barcelona és experta en direcció i gestió de fundacions i entitats sense ànim de lucre. Aquesta economista barcelonina fa temps que col·labora amb l'entitat de l'Església catòlica que lluita contra la fam al món. Ara agafa el relleu de l'anterior responsable, Joan Martí. Assumeix amb il·lusió l'encàrrec de dirigir la delegació barcelonina d'un projecte ideat per un grup de dones, fa més de seixanta anys.

Amb quina missió arriba?

La lluita contra la fam i la pobresa al planeta és un tema absolutament vigent. Sabem que hi ha més de 821 milions de persones que passen fam al món. Aquest és l'origen de la nostra entitat. Per tant, començo aquesta nova etapa posant totes les energies en aquest objectiu: combatre la pobresa al món.

Quin paper hi jugarà la dona?

Tenim la intenció de reforçar la presència femenina amb la incorporació de nous talents a la junta de la delegació barcelonina de Mans Unides i amb l'ajuda incansable de moltes dones que ja aporten el seu valor a l'entitat. La intenció és anar incorporant gent jove a l'organització que ens ajudi a donar un aire nou a l'entitat.

Com valora la preocupació per l'ecologia integral?

L'ecologia integral és un tema molt important. Sovint ens oblidem que el maltractament al planeta perjudica directament les persones i els països més empobrits. El mal ús que fem de les matèries primeres acaba repercutint amb grans perjudicis pel medi ambient en països empobrits que no tenen alternativa i veuen com la seva població es veu abocada a deixar casa seva i emigrar cap a d'altres indrets.

Òscar Martí i Navarro

Comunicat de
Mons. Josep Àngel Saiz
Meneses, bisbe de Terrassa

Benvolguts diocesans,

M'adreço a tots vosaltres amb motiu de la situació que estem vivint de pandèmia originada pel coronavirus Covid-19 i que ha obligat al govern central a decretar l'estat d'alarma. Les administracions autonòmiques, així mateix, han emès comunicats amb indicacions concretes.

Des de l'Església catòlica, a través de la Conferència Episcopal Espanyola i des de cada diòcesi, expressem el dolor i ens sentim units al patiment de la nostra societat que viu una emergència social sense precedents. Tot mantenint la calma i serenor que demanen les nostres autoritats, us convido a intensificar la nostra pregària i a mantenir l'atenció especialment a les persones més febles i vulnerables. El consol de la fe ens ajuda en aquests moments unint-nos al misteri de la Creu d'Aquell que morint ha ressuscitat i ens ha donat vida nova.

Vull fer a la vegada un agraïment especial a tots els equips mèdics, sanitaris i d'emergència pel seu treball i entrega generosa en favor del bé comú en aquests moments difícils i complicats en els quals ells mateixos estan patint els estralls de l'epidèmia directament. No us falta ni us faltará la nostra pregària en aquestes hores.

Tenint en compte les indicacions que varem donar els dies 7 i 12 de març i les orientacions de la Conferència Episcopal Espanyola, en virtut i aplicació de les normes que les administracions han fet públiques darrerament, dispo-

1. Que no es convoquin celebracions litúrgiques durant aquest temps en cap temple de la diòcesi. Això afecta a la celebració de l'Eucaristia i els altres sacraments, així com també a actes de devoció i pietat populars. Els feligresos queden dispensats del precepte dominical amb caràcter general.

2. Que els preveres i diaques estiguin disponibles per atendre ministerialment el poble que tenen confiat. Els preveres celebraran la Missa privadament, aplicant-la especialment al poble sempre que litúrgicament sigui possible.

3. Pel que fa a les celebracions dels funerals i exèquies que se segueixi la normativa de cada tanatori per tal d'assegurar la pregària pel difunt amb una senzilla oració, ja que no es podran celebrar en els temples.

4. Es mantindrà l'atenció a la Cúria exclusivament a través dels telèfons i els correus electrònics:

- Bisbe diocesà:
mcoronado@bisbatdeterrassa.org
- Vicaria general:
scristau@bisbatdeterrassa.org
- Vicaria judicial:
jlazaro@bisbatdeterrassa.org
- Moderador de la Cúria i Mitjans de comunicació:
fcatalan@bisbatdeterrassa.org
- Secretaria general i Cancelleria i Causes Matrimonials:
ccahuana@bisbatdeterrassa.org
- Economia:
fortiz@bisbatdeterrassa.org
- Béns immobles:
bensimmobles@bisbatdeterrassa.org
- Bisbat:
bisbatdeterrassa@bisbatdeterrassa.org

Confio que aquestes normes ens ajudin a tots a mantenir la intensitat de la nostra vida cristiana amb la pregària i l'oferiment d'obres. Així mateix us comunico que a través del canal youtube del Bisbat de Terrassa (canal BTTV i a través del web del Bisbat: www.bisbatdeterrassa.org) retransmetrem la Missa cada dia a les 12 h des de la Capella de la Cúria diocesana a partir del dilluns dia 16 de març.

Us convido finalment a fer nostres paraules de la pregària del papa Francesc adreçada a la Mare de Déu davant aquesta situació:

«Oh Maria, vós brilleu sempre en el nostre camí com a signe de salvació i d'esperança.»

Nosaltres ens adreçem a vós, Salut dels malalts, que al costat de la creu vau estar associada al dolor de Jesús, mantenint ferma la fe.

Vós, Salvació de tots els pobles, sabeu quina és la nostra necessitat i estem segurs que ens proveireu, perquè, com a Canà de Galilea, pugui retornar l'alegria i la festa després d'aquests moments de prova.

Ajudeu-nos, Mare de l'Amor Diví, a conformar-nos a la voluntat del Pare i a fer el que ens digui Jesús, que ha pres damunt seu els nostres patiments i ha carregat els nostres dolors per conduir-nos, a través de la creu, a l'alegria de la resurrecció.

Sota el vostre mantell ens emparem, Santa Mare de Déu. Escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos sempre dels perills, Verge gloriosa i beneïda.»

Que la Mare de Déu sota l'advocació de la Salut, patrona de la nostra diòcesi, ens continuï guiant amb el seu esguard maternal en aquesta difícil singladura. Amb la meva benedicció.

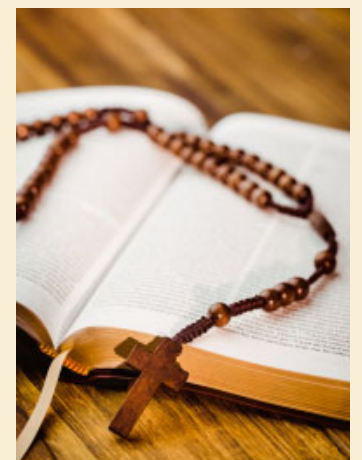
Terrassa, a 14 de març de 2020

Lectures
de la missa
diària
i santoral

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)
[Is 65,17-21 / Sl 29 / Jn 4,43-54]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jn 5,1-3a.5-16]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dimecres [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jn 5,31-47]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Divendres [Sv 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jn 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jn 7,40-53]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doro-teu, abat.

29. ■ † Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.)
[Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

DIUMENGE IV DE QUARESMA

COMENTARI

Lectura del primer llibre de Samuel

(1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei». Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor digué a Samuel: No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor».

Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap». I Samuel afegí: «¿No queda cap més fill?». Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat». Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí». Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell». Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Salm responsorial (22)*R. El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a ves-sar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà».

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 9,1-41) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement, escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè». Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «¿No és aquell home que vàiem assegut captant?». Uns responien: «Sí que és ell». Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla». Ell digué: «Sí que el soc».

Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig». Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu». Però altres responien: «¿Com és possible que un pecador faci tals miracles?». I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, ¿tu, què en dius, d'ell?». Ell contestà: «Que és un profeta». Li respongueren: «¿Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?». I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «¿Creus en el Fill de l'home?». Ell respongué: «I, ¿qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?». Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu». Li diu ell: «Hi crec, Senyor». I l'adorà.

Lectura del primer llibre de Samuel

(1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijes en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, mas el Señor mira el corazón».

Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a estos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor, que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y unge-lo de parte del Señor, pues es este». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

Salm responsorial (22)*R. El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 5,8-14)

Hermanos:

Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz. Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas. Pues da vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarles, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz.

Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 9,1-41) (Versió abreujada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé» (que significa Enviado). Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo».

Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta».

Le replicaron: «Has nacido completamente empecado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él le contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es». Él le dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él.

Anà a Siloè,
s'hi rentà i
tornà veient-hi**JORDI LATORRE, SDB**

Director de l'ISCR Don Bosco

La Quaresma és temps de renovació de la vida cristiana, a l'espera de la propera celebració de la Pasqua en què renovarem els nostres compromisos baptismals. En aquest quart diumenge se'ns proclama la guarició del cec de naixement, segons l'evangelista Joan.

En l'antiguitat, les malalties eren considerades un càstig de Déu al pecat i a les infidelitats dels homes. Per això, en veure aquell home, cec de naixement, els deixebles pregunten a Jesús sobre qui va pecar si ell o els seus pares, perquè nasqués cec. I al llarg de tota la narració es va respondre a aquesta pregunta.

Jesús guareix el cec unguent-lo amb saliva, i enviant-lo a rentar-se a la font de Siloè. Aquest lavatori amb aigua, que confereix la vista al cec, ha estat vist com una anticipació del baptisme cristià. En aquest sagrament, l'aigua purificadora ens obre els ulls de la fe per reconèixer en Jesucrist l'Enviat de Déu i creure en ell. Per això, els cristians de les Esglésies orientals conviden al sagrament del baptisme, el sagrament de la il·luminació.

Al cec, però, la seva guarició li reporta força problemes davant els dirigents jueus, que acusen Jesús de ser un pecador, perquè ha fet fang i ha guarit una malaltia no mortal en dissabte, quan les dues activitats estaven prohibides. En els successius interrogatoris es va mostrant la progressiva duresa de cor dels dirigents, i, al mateix temps, la valentia del cec en reconèixer Jesús com a profeta i com a enviat de Déu. I acaba expulsat de la sinagoga, acusat de pecador, per defensar Jesús, acusat de no complir la Llei. Aquest es fa el trobadís amb el pobre cec i el mou a reconèixer-lo com a Fill de l'home; al que ell respon: «Hi crec, Senyor», i es prosterna davant seu, en signe de reconeixement i adoració.

Jesús ha vingut per a un judici, és a dir per dilucidar els cors de les persones enfront d'ell. El pecat no consisteix a pastar fang o a guarir en dissabte; l'autèntic pecat està en no reconèixer en l'home Jesús, l'Enviat, el Fill de Déu. Donem gràcies a Déu per la llum de la fe, per la gràcia de creure en Jesús, per tenir els ulls del cor prou oberts per percebre-hi el Fill de Déu i Salvador del món. I demanem a Déu la gràcia de renovar la nostra vida cristiana segons aquesta fe, per poder celebrar la Pasqua amb una fe jove i una vida cristiana coherent.

VIDA DIOCESANA

Notícies

Mons. Saiz Meneses membre de la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola.

Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa, ha estat escollit el dimarts 3 de març membre de la nova Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola, organisme presidit pel Cardenal Joan Josep Omella, Arquebisbe de Barcelona i President de la Conferència Episcopal Espanyola.

Recessos espirituals per a joves. Les delegacions de Joventut i de Pas-

toral Vocacional varen organitzar a Caldes de Montbui un recés per a nois del 21 al 23 de febrer, i un recés per a noies del 28 de febrer a l'1 de març.

Confirmacions a Cerdanyola. El dissabte 29 de febrer, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar de Terrassa, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola i confirmà 20 fidels de la comunitat parroquial.

Missa Estacional a Santa Perpètua. El dissabte 7 de març, festa de Santa Perpètua, patrona de la parròquia i del municipi de Santa Perpètua de Mogoda, Mons. Saiz Meneses va presidir la Missa Estacional, començant

la Visita Pastoral que duraria tota la setmana.

Benedicció de les obres a l'església de Sant Valentí. El diumenge 8 de març, Mons. Saiz Meneses va beneir les obres d'arranjament de la teula-

da del temple parroquial de Sant Valentí de Terrassa. El temple s'omplí de feligresos, entre ells un bon nombre d'infants i joves. Hi assistí el Sr. Jordi Ballart, Alcalde de Terrassa, acompanyat per la Sra. Lluïsa Melgares, Tinent d'Alcalde.

Romeria de Sabadell a Montserrat. El diumenge 8 de març, a la tarda, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a la Basílica de Montserrat amb motiu del 125 aniversari de la romeria. L'Acadèmia Catòlica amb la col·laboració de les parròquies de Sabadell organitza cada any el romiatge i, enguany, inicia els actes del 150 aniversari de la seva fundació.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Día del Seminario

Un año más celebramos el Día del Seminario. El lema elegido para la campaña de este año es: «Pastores misioneros». Los sacerdotes son llamados en verdad pastores de la Iglesia en cuanto que participan del único sacerdocio de Cristo Buen Pastor, y en cuanto enviados por él, son misioneros dentro de una Iglesia toda ella esencialmente misionera. La nota fundamental de la vida del sacerdote es poner en el centro de su existencia a Jesucristo. Ha sido llamado por él, es consciente de que es el Señor quien tiene la iniciativa, que es Dios quien le constituye pastor y misionero. La misión pastoral no es una tarea meramente humana, sino que brota de la voluntad de Dios y requiere la colaboración de la persona llamada.

Por eso la vida del sacerdote está constantemente referida al Señor, en quien encuentra su sentido, su fortaleza y la gracia para llevar a cabo la tarea encomendada.

Ha recibido una misión que ha de cumplir en su nombre, poniendo absolutamente en segundo plano cualquier interés personal. Su fuerza radica en la plena conciencia de estar siendo impulsado por Cristo mismo y de que, por mayores que sean las dificultades, la fuerza de Cristo se hace presente en su debilidad.

Para poder cumplir la misión encomendada es imprescindible la vivencia de una unión profunda con Cristo. Una unión que es de tal intensidad, que le lleva a decir con las palabras de san Pablo: «para mí la vida es Cristo» (Flp 1,21) y «ya no vivo yo, sino que es Cristo quien vive en mí» (Gál 2,20). Desde esa unión con Cristo podrá mantener una entrega total a Dios y a los hermanos. Hará del servicio a Dios y a los demás el eje central de su existencia, aceptando la voluntad de Dios, ofreciendo su vida en totalidad, gastándose y desgastándose por los hermanos. Cumplirá la tarea encomendada con fidelidad, haciéndose todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos (cf. 1Cor 9,22).

El sacerdote, pues, no actúa por elección propia, ni en virtud de unos poderes propios, sino como mensajero de Cristo. En tanto que enviado, no se anuncia a sí mismo, sino a quien le envía. Tiene profunda conciencia de ser un administrador de los misterios de Dios, un colaborador de la obra de Dios; por eso anuncia el mensaje de su Señor con fidelidad y coherencia, independientemente de si se le quiere escuchar o no. Para cumplir su misión ha de proponer, exhortar, motivar, y en otras ocasiones corregir,

implicándose siempre con intensidad en el combate de la fe, combinando la mansedumbre y la humildad con la firmeza en las convicciones, sin caer jamás en el desaliento, y llenando de caridad su vida y su trabajo.

En los tiempos que corren, también es muy importante que predique con valentía y sin ambigüedades. Esta es una característica esencial en la misión evangelizadora: hablar con coraje, con libertad y sin temor. Y a la vez tener una confianza absoluta en la providencia, llevando a cabo la misión con sencillez, poniendo de manifiesto su seguridad firme en el amor de Dios, ya que por más difíciles que sean las circunstancias, nada nos puede separar del amor de Cristo.

Necesitamos sacerdotes que sean pastores y misioneros. Doy gracias a Dios por nuestro presbiterio y por nuestro Seminario, por todas las personas que a lo largo de la historia de nuestra joven diócesis han realizado y realizan la acción pastoral y misionera; sigamos caminando como familia diocesana trabajando para ser sal, luz, fermento en medio de nuestra sociedad, y animo a todos los diocesanos a seguir colaborando generosamente con nuestro Seminario y los seminaristas que en él se forman.